

Скритата история на четиридесети стих – номер дванадесет

Числото дванадесет

Jeff Pippenger

2026-05-23

Обикновено се твърди, че ако петима души видят една и съща автомобилна катастрофа, петимата свидетели биха описали пет различни версии на едно и също произшествие; макар че днес, в периода, когато Светият Дух се оттегля от човечеството, тези свидетели несъмнено биха включвали и такива, които биха измисляли и лъгали за онова, което са видели, за да поддържат своя личен мироглед, като при това вярват, че постъпват добродетелно. В скритата история има няколко различни линии на пророческа истина, които представляват различни свидетели на едни и същи събития. В Божието Слово няма лъжа, макар че често има погрешно човешко тълкуване на тези събития, но библейските свидетели на тази история, правилно разпределени, всички са в съгласие помежду си.

Петър е символ на сто четиридесет и четирите хиляди в тази история, а неговото свидетелство представя една прогресивна история от разочарованието на 18 юли 2020 г. до пробуждането на 31 декември 2023 г., след това като участник в първия изпит на външното видение, после във втория изпит на вътрешното видение, който ще бъде последван от лакмусовия изпит на огнените кълба над Нешвил, до издигането на знамето пред езичниците.

Доналд Тръмп присъства в тази скрита история като онзи, който раздвижва всички глобалисти, съставени от световните глобалисти, Демократическата партия и RINO-елементите в Републиканската партия. Той изпълнява пророческите характеристики, свързани с образа на звяра, като възкръснал от политическа смърт като осмият, който е от седемте. Той е разположен навсякъде в скритата история, предопределен да управлява, когато „действен деспотизъм“ бъде наложен първо върху Съединените щати, а след това и върху света. Отстъпническият протестантизъм, като съответстващ на Тръмп в двата рога на земния звяр, присъства там в историята на Макавеите. Различните проявления на драконовата сила в Обединените нации и Русия свидетелстват в историята. Папството, като разбойниците измежду твоя народ, е там, за да свърже всичко и да утвърди видението.

Петър си ти, скъпи читателю. Петър е кандидат да бъде сред знамето на сто четиридесет и четирите хиляди. Петър стои в средата, в средната точка на няколко пророчески линии, като чрез вяра влиза в Пресветото място и приема преобразяването, което се извършва чрез видението за Христос. Петър е на планината на Преображението, където трябва да бъде преобразен в образа на Христос, докато Съединените щати формират образа на звяра.

„Братя, трябва да имаме по-малко от себе си и повече от Бога. Той изисква силите на Църквата; но в голяма степен способностите на нашия народ се поглъщат от недостойни

предмети. Твърде много време се посвещава на дребнави идеи и претенции. Бог желае да се изкачим на планината, по-пряко в Неговото присъствие. Ние навлизаме в криза, която повече от всеки предишен момент, откакто светът съществува, ще изисква пълното посвещение на всеки, който е именувал името на Христос. Божието дело изисква всичко, което сме. Но нашият народ никога няма да направи това посвещение, докато сърцата им не бъдат променени. Те се нуждаят от обръщане също толкова, колкото и Петър. Когато бъдат така съживени, Христос може да им каже: „Утвърждавай братята си“, „Паси овцете Ми“, „Паси агънцата Ми“.

„Когато божествената сила се съчетае с човешкото усилие, делото ще се разпространи като огън в стърнище. Бог ще употреби средства, чийто произход човек няма да бъде в състояние да разпознае; ангели ще извършат дело, чието изпълняване хората биха могли да имат благословението да осъществят, ако не бяха пренебрегнали да откликнат на Божиите изисквания. Делото сега е представено на човека. Ще го приеме ли той? В настоящото време пред работниците стоят много незаключени и широко отворени врати. Ще влязат ли през тези врати? Кой е готов при повика на Учителя да каже: „Ето ме, Господи, изпрати мене“? Македонският зов достига до нас в жални призиви от всички части на света: „Преминете и ни помогнете.““ Review and Herald, 15 декември 1885 г.

Ние трябва да се изкачим на планината и да се обърнем, както стана с Петър; и когато сторим това, ще бъдем очистени, както беше Исаия. Очистването е представено като осъществяващо се тогава, когато Божествената сила се съчетае с човешкото усилие. Македонският призив се явява в скритата история на четиридесетия стих.

„Дошло е времето да бъдат положени решителни усилия в нашите градове. Прочетете Лука 21. Това е вестта за настоящото време и тя е написана за това поколение на края. Не бива да допускаме нищо да се намесва между нас и делото, което Бог ни е възложил да извършим. Трябва да бъдат положени особени усилия, за да бъде истината представена пред онези в градовете.

„Да не се губи никакво време в разнищване на недостатъците на другите. Всяко препирне трябва да престане. Ние трябва да се обичаме като братя. Нека се изкачим на планината с Бога, за да можем да се върнем с отражението на Божията слава върху нас. Единственото място, където можем да я получим, е на планината с Бога. Има дело, което трябва да се извърши в изучаването на Словото Господне, както е разкрито в Неговия закон. Имало е много повърхностно четене, но колко истинско изучаване? Христос живя между хората и проповядваше в света самите предписания на този закон.“

„Делото скоро ще бъде съкратено в правда. Ние трябва да станем по-настойчиви и по-благоговейни в усилията си да го доведем до завършек. Настъпило е времето, когато трябва не само да бъдем дейни, но и да съсредоточим тази дейност така, че тя да даде резултат. Ако прекарвахме повече време на планината с Бога, нашето дело би било по-действено.

„В нашето проповядване трябва да влезе по-убедителна сила. Мечът на Духа трябва отново да бъде наточен и изведен с мощ. Нима ще се заемем с това като мъже, пред които стоят всички действителности на вечността? Ние желаем силата на Светия Дух да излезе напред и да завърши Божието дело на земята.“ Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

Именно на планината, която е и Пресвятото място, Божествеността се съчетава с нашата човешка природа; а Лука 21 е вестта за последното поколение, което трябва да даде последното предупреждение към градовете. Предупреждението към градовете е дело, което ангелите ще извършат, ако ние откажем да дойдем на планината и да бъдем преобразени в Неговия образ. Делото е за градовете, защото последното поколение живее в период, когато „хиляди градове“ трябва да бъдат унищожени. Пророческият период на унищожението на градовете започва с огнените кълба над Нашвил, и делото на предупреждението започва там; и това дело е посочено в Лука 21. През годините ние многократно сме показвали, че Лука 21 е предупреждение относно исляма на третото горко.

В Лука 21 Исус проследи историята, започвайки с отхвърлянето на древния Израил като Божий избран народ, преминавайки през края на Тъмните векове на папското гонение, и след това към знаменията, които въведоха милеритската история. Милеритската история илюстрира историята на сто четиридесет и четири хиляди.

И те ще паднат от острието на меча и ще бъдат отведени в плен между всички народи; и Йерусалим ще бъде тъпкан от езичниците, докле се изпълнят времената на езичниците. И ще има знамения в слънцето, и в луната, и в звездите; а на земята — притеснение между народите, в недоумение; морето и вълните ще реват; човещите ще прималяват от страх и от очакване на онова, което иде върху света; защото небесните сили ще се разклатят. И тогава ще видят Човешкия Син да иде в облак със сила и голяма слава. Лука 21:24–27.

Йоан, в единадесета глава на Откровение, посочва, че 1 260-те години на папско управление пророчески бяха дадени „на езичниците“, а Лука посочва, че през 1798 г. времето на езичниците се изпълни. След това Христос се обърна към знаменията в слънцето, луната и звездите, които отбелязват милеритското движение, като завърши с: „смут между народите, в недоумение; морето и вълните да реват; човеци да прималяват от страх и от очакване на онова, което иде върху земята.“ „Смутът между народите“ в Лука е „разгневяването на народите“ в Откровение.

И народите се разгневиха, и дойде Твоят гняв, и времето да бъдат съдени мъртвите, и да въздадеш награда на Твоите слуги пророците, и на светиите, и на онези, които се боят от Твоето име, малки и големи; и да погубиш онези, които погубват земята. Откровение 11:18.

Божият „гняв“ се проявява в седемте последни язви и започва, когато Михаил се изправя и времето на изпитание за човека приключва. Разгневяването на народите е период, който води до приключването на времето на изпитание. Разгневяването на народите започна на 11

септември, когато ислямът на третото горко настъпи, като по този начин отбеляза настъпването на късния дъжд.

„Видях, че гневът на народите, Божият гняв и времето да бъдат съдени мъртвите бяха отделни и различни, следващи едно след друго; също и че Михаил още не бе се надигнал и че времето на скръб, каквато никога не е имало, още не бе започнало. Народите сега се разгневяват, но когато нашият Първосвещеник завърши Своего дело в светилището, Той ще се надигне, ще облече одеждите на възмездие и тогава ще бъдат излети седемте последни язви.“

„Видях, че четирите ангела ще държат четирите ветрове, докато делото на Исус приключи в светилището, и тогава ще дойдат седемте последни язви.“ Ранни писания, 36.

В милеристката история разгневяването на народите, или както записва Лука, „бедствието на народите“, бе осъществено чрез исляма.

„През 1838 г. Турция се въвлече във война с Египет. Египтяните бяха на път да съкрушат турската власт. За да предотвратят това, четирите велики сили на Европа — Англия, Русия, Австрия и Пруссия — се намесиха, за да подкрепят турското правителство.“ Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

През 1838 година тъй нареченият „източен въпрос“ разтърсваше народите, а „източният въпрос“ беше ислямът, библейският източен вятър. Историята на милеритите видя как народите бяха разтърсени от исляма и след това Господ дойде в облаците към Пресвятото място, като по този начин предобрази времето, когато Господ ще дойде в облаците при Своего Второ пришествие. Преди Неговото идване в облаците ислямът притеснява народите, и това е вестта, която на Петър е дадено да прогласява на градовете предварително, преди унищожението на „хиляди градове“. Периодът на унищожението на градовете започва с огнените кълба над Нашвил.

„О, да имаха Божиите люде чувство за надвисналото разрушение на хиляди градове, които сега са почти предадени на идолопоклонство! Но мнозина от онези, които би трябвало да прогласяват истината, обвиняват и осъждат своите братя. Когато обръщащата сила на Бога въздейства върху умовете, ще настъпи решителна промяна. Хората няма да имат склонност да критикуват и да рушат. Те няма да заемат положение, което възпрепятства светлината да свети на света. Тяхната критика, техните обвинения ще престанат. Силите на врага се събират за битка. Предстоят ни тежки борби. Сплотете се, братя и сестри мои, сплотете се. Свържете се с Христос. „Не казвайте: Съюз, за всичко онова, за което тоя народ казва: Съюз; и не се бойте от онова, от което се бои той, нито се страхувайте. Господа на Силите — Него осветете; Той да бъде вашият страх и Той да бъде вашият ужас. И Той ще бъде за светилище; а за камък, в който да се спъват, и за канара, в която да се съблазняват и двата Израилеви дома, за примка и за клопка на жителите на Ерусалим. И мнозина между тях ще се спънат, ще паднат и ще се строшат, ще се уловят и ще бъдат хванати.“

„Светът е театър. Актьорите — неговите обитатели — се готвят да изиграят своята роля в последната велика драма. Бог е изгубен от поглед. Сред големите маси на човечеството няма единство, освен когато хората се съюзяват, за да осъществят своите себични цели. Бог наблюдава. Неговите намерения по отношение на бунтовните Му поданици ще се изпълнят. Светът не е предаден в ръцете на хората, макар че Бог допуска силите на объркването и безредието да властват за известно време. Една сила отдолу действа, за да доведе до последните велики сцени в драмата — Сатана, явяващ се като Христос и действащ с всяка измамливост на неправдата сред онези, които се свързват помежду си в тайни общества. Онези, които се поддават на страстта към съюзяване, осъществяват планове на врага. Причината ще бъде последвана от следствието.“

„Престъплението е почти достигнало своя предел. Объркване изпълва света и велик ужас скоро ще дойде върху човешките същества. Краят е съвсем близо. Ние, които познаваме истината, трябва да се подготвяме за онова, което скоро ще връхлети света като поразяваща изненада.“ Review and Herald, September 10, 1903.

„Елементите на объркване и безредие“ се произвеждат като плод на системата, която сестра Уайт определя като „висше образование“, а също така определя и като „тайната на беззаконието“. Храмът Партенон в Нешвил е символът на лъжливото образование, което сега произвежда „объркването и безредието“, което „господства за известно време“. Огнените кълба над Нешвил са донесени от исляма и представляват Божия съд над „дървото за познаване на доброто и злото“. Когато Нешвил бъде поразен, започва краткият период на прогласяването на среднощния вик и това води до неделния закон, при който злото „съюзяване“ на Исаия извършва своето последно действие, докато светът е принуден да приеме едносветовното управление, определено като образа на звяра в Откровение тринадесета глава. Определението на Исаия за злото съюзяване съответства на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Не казвайте: „Съюз“, за всичко, за което този народ казва: „Съюз“; и не се бойте от онова, от което те се боят, нито се ужасявайте. Осветете самия Господ на Силите; и нека Той бъде вашият страх, и нека Той бъде вашият ужас. И Той ще бъде светилище; а камък за препъване и скала за съблазън и на двата дома Израилеви, примка и мрежа за жителите на Йерусалим. И мнозина от тях ще се препънат, и ще паднат, и ще бъдат строшени, и ще бъдат уловени в примка, и ще бъдат хванати.

Превържи свидетелството, запечатай закона между Моите ученици. И аз ще чакам Господа, Който крие лицето Си от Якововия дом, и ще Го очаквам. Ето, аз и децата, които Господ ми е дал, сме за знамения и за чудеса в Израил от Господа на Силите, Който обитава на хълма Сион. И когато ви кажат: Допитвайте се до ония, които имат познати духове, и до врачовете, които шепнат и мърморят — не трябва ли един народ да се допитва до своя Бог? За живите ли да се допитва до мъртвите? Към закона и към свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма светлина в тях. Исаия 8:12–20.

Пасажът от Сестра Уайт посочва, че период на „объркване и безредие“ води до това „Сатана да дойде като Христос“. Сатана се явява, представяйки се за Христос, при неделния закон.

„Чрез указа, налагащ установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация ще се отдели напълно от правдата. Когато протестантизмът протегне ръката си през бездната, за да хване ръката на римската власт; когато посегне отвъд пропастта, за да се ръкува със спиритизма; когато под влиянието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и създаде условия за разпространяването на папски лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за чудотворното действие на Сатана и че краят е близо.“ Свидетелства, том 5, 451.

Периодът на „объркване и безпорядък“ настъпва в навечерието на неделния закон. Непосредствено преди неделния закон, в периода, предобразен от лагерното събрание в Ексетър и десетте дни в горницата преди Петдесетница, сто четиридесет и четирите хиляди трябва да „се сплотят, братя и сестри мои, ... да се свържат с Христос“. Запечатването се извършва преди неделния закон и именно в тази историческа последователност злият съюз започва своето последно дело по установяването на едно световно правителство.

Във времето на запечатването Христос ще бъде светилище за праведните, но камък за препъване за нечестивите. Той ще бъде „примка и мрежа за жителите на Ерусалим“, които са „мнозината“, които падат; но за малцината, които са запечатани, „Той“ ще бъде техният „страх“.

„Страхът“ от Бога е онова, което липсваше на Ева, а онези, които наистина се боят от Бога, притежават различен вид страх от страха, който спохожда мнозина, които се препъват. Тези два вида страх бележат онези, които издържат, и онези, които не издържат процеса на изпитване. Онези, които издържат, биват запечатани; а онези, които не издържат, са представени чрез числото пет, защото „ще се препънат и ще паднат, и ще се строшат, и ще бъдат уловени в примка, и ще бъдат хванати“. Времето на запечатването, представено като настъпващо преди неделния закон, когато има период на обръкване и безредие, е времето, когато се изпълнява притчата за десетте девици.

Малцината, които са запечатани, в противоположност на мнозината, които се препъват, са онези, които „очакват“ Господа, като по този начин се отъждествяват с мъдрите девици, които „очакваха“. Съществува също и осветено и неосветено пророческо очакване в рамките на двата класа девици, което съответства на двата вида страх.

„А когато младоженецът се забави, всички задряха и заспаха.“ Със забавянето на младоженеца се представя изтичането на времето, когато Господ е бил очакван, разочарованието и привидното закъснение. В това време на несигурност интересът на повърхностните и половинчатите скоро започна да отслабва и усилията им да се отпускат; но онези, чиято вяра беше основана на лично познание на Библията, имаха скала под нозете си, която вълните на разочарованието не можеха да отмият. „Всички задряха и заспаха“; едната група — в безгрижие и изоставяне на вярата си, а другата

— търпеливо чакаща, докато бъде дадена по-ясна светлина. И все пак в нощта на изпитанието последните изглежда изгубиха, до известна степен, своята ревност и преданост. Половинчатите и повърхностните вече не можеха да се опират на вярата на своите братя. Всеки трябва да устои или да падне сам за себе си.“ Великата борба, 395.

Онези, които очакват по осветен начин, трябва да бъдат „знаци и чудеса“, когато бъдат издигнати като знаме пред света при неделния закон, когато въпросът за дървото за познаване на доброто и злото представя познанието на „онези, които се допитват до запознати духове и до врачове, които шепнат и мърморят“ и познанието, определено чрез „закона и свидетелството“. Това е същото изпитание, както беше за Ева и Адам. Приемаме ли образование, в което истината е смесена и съчетана с заблуда, или заставаме върху едно „тъй казва Господ“, защото ако не говорят според това Слово, то е понеже няма светлина в тях. Истинското и фалшивото образование е основна линия на истината във великата борба между Христос и Сатана. Нашвил е символ на бунт срещу Божието Слово, също толкова сигурно, колкото Содом е символ на разпуснатостта, а Ню Йорк е символ на икономическата мощ на Съединените щати и Пентагонът е символ на военната им мощ.

Петър стои на прага на огнените кълба над Нашвил, в Паниум и на планината, което представлява изпитанието на храма. Той разпознава, че лаодикийският адвентизъм от седмия ден е на път да бъде изобличен и посрамен, когато огнените кълба паднат, и че Нашвил, Съединените щати и светът трябва да бъдат предупредени. Вестта на исляма потвърждава вестителите, както огнят, който падна на Кармил, потвърди, че Илия е истинският пророк. И все пак предупреждението към Нашвил не е просто ислямът на третото горко, още по-малко въпросът какъв вид оръжия са използвани при внезапното нападение. Предупредителната вест трябва да посочи защо на исляма е позволено да донесе съд — съд, който поставя начало на период, в който хиляди градове биват унищожени. Предварителното посочване, че ислямът ще извърши внезапно нападение срещу Нашвил, ще потвърди вестителите, но това е непълно предупреждение, ако прави само това.

Огнените кълба над Нашвил са Божий съд, който поставя началото на кратък период, завършващ с неделния закон, който, както и началото на този период, също е Божий съд. Бог предварително каза на Адам и Ева какво представляваше изпитът и какви щяха да бъдат последиците, ако не издържат изпита. Сестра Уайт посочва значението на способността да се разсъждава „от причина към следствие“, а Библията заявява, че „проклятие“ без „причина“ няма да дойде.

Както птицата с броденето си и лястовицата с летенето си, така и незаслуженото проклятие няма да дойде. Притчи 26:2.

Огнените кълба над Нашвил са „следствието“ и „проклятието“, което идва. Предупредителната вест трябва да включва и „причината“. Вестта на пророк Йона не беше просто посочване на разрушение след четиридесет дни, а произведе съживление и реформация от царя до целия народ. Това, което беше изобличено, накара царя и народа му да се отвърнат от злите си пътища. Йона им беше възвестил за идващото разрушение и им

беше казал, че то е поради техния нечестив и зъл начин на живот.

Защото вестта стигна до царя на Ниневия, и той стана от престола си, сне от себе си мантията си, покри се с вретище и седна в пепел. И заповяда да се разгласи и обяви из Ниневия, по постановление на царя и на велможите му, като се казваше: Нито човек, нито добитък, нито стадо, нито овце да вкусят нещо; да не пасат и вода да не пият; но човек и добитък да се покриват с вретище и силно да викат към Бога; да, нека се отвърне всеки от злия си път и от насилието, което е в ръцете му. Йона 3:6–8.

Ислямът е сила на тръбата, а седемте тръби от Откровение осма до единадесета глава, както и шестнадесета глава, притежават специфични пророчески характеристики. Първите четири тръби бяха съдби над императорския Рим заради прокарването на първия неделен закон през 321 година. Следващите две тръби бяха съдби над папския Рим заради прокарването на неделен закон през 538 година. Седемте тръби от Откровение осма до единадесета глава са прообраз на седемте последни язви от Откровение шестнадесета глава, които са Божият съд над човечеството заради налагането на неделното празнуване.

Предупредителната вест на Нашвил трябва да разпознае стъпките, водещи към неделен закон, и въз основа на пророческото свидетелство съдът следва, а не предхожда причината. Съдът е следствието от налагането на неделята. Петте свидетели на скритата история на четиридесети стих, които разглеждаме, дават различни свидетелства, но за разлика от човешките свидетели, всички пророчески линии се сливат заедно. Разпознаването на стъпките на окончателния неделен закон в Съединените щати се осъществява, когато Петър съчетава свидетелството на Доналд Тръмп, за да обясни въздействието на огнените кълба на Нашвил.

Предупреждението на Нашвил към света е, че Бог започва Своя последен съд над хората и народите в този момент от времето. Тогава започва период на разрушение на градовете и бързо води до неделния закон, при който националното отстъпление е последвано от национална гибел. След това Сатана идва, за да се представи за Христос, и се установява злият съюз, когато десетте царе се съгласяват да дадат царството си на грабителите от твоя народ, които утвърждават видението. Предупреждението на Нашвил е представено чрез историята, която предхожда Нашвил, както е представена от Доналд Тръмп, който образува образ на звяра. Вестта на Тръмп е предупредителната тръба, която предшества огнените кълба на Нашвил.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.